

[Indenrigs- og boligministeren.]

ændringer i affattelsen af ligningslovens § 13, stk. 1. Disse ændringer står i forbindelse med de ændringer af folkeforsikringsloven og forsorgsloven, som blev gennemført ved lovene af 31. marts 1950. Ved disse love erstattede man nogle tidligere tillæg, som hidtil havde været skattefri, med andre tillæg — det drejer sig om tillæg som hjælpeløshedstillæg, blindetillæg og plejetillæg —, og de ændringer, der foreligger her, går altså ud på, at disse nye former for tillæg fritages for at skulle medregnes til den skattepligtige indkomst.

Tilslidst skal jeg bemærke, at der under udvalgsbehandlingen i det andet høje ting har været drøftet en forhøjelse af det skattefri forsikringsbeløb, men at finansministeren under henvisning til landets økonomiske forhold har modsat sig en forhøjelse af dette beløb for det kommende skatteår.

Der har også været drøftet spørgsmålet om, hvorvidt man kunne gennemføre et skattefrit fradrag for lønmodtagere, ligesom man har drøftet spørgsmålet om at lade hustruen underskrive på selvangivelsen i de tilfælde, hvor hun har selvstændig indtægt. Drøftelserne endte med, at folketingsudvalget udtalte, at det var enigt med finansministeren i, at indførelse af en bestemmelse vedrørende hustruens pligt til at underskrive selvangivelsen, for såvidt selvstændig indtægt angik, måtte udskydes til næste år og overvejes i god tid inden, da det af praktiske grunde ikke lod sig gøre at gennemføre reglen for det kommende skatteår. Drøftelserne om et skattefrit fradrag for lønmodtagere såvel som drøftelsen af forhøjelsen af det skattefri forsikringsbeløb førte ikke til noget resultat.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Johs. E. Larsen: Forhandlingen om ligningslovens bestemmelser kan efterhånden betragtes som en årligt tilbagevendende begivenhed, idet der herved skabes en tilpasning af ligningsreglerne for det kommende skatteår.

Det foreliggende lovforslag danner i så henseende ingen undtagelse, idet særlige forhold jo fremdeles gør sig gældende. Mere faste rammer om ligningsarbejdet kan næppe forventes, før de økonomiske forhold bliver mere stabile, og før en gennemgribende revision af statskatteloven på grundlag af skattekommissionens betænkning har fundet sted.

Lovforslagets § 3 betegner en ajourføring af beskatningen af alders- og invaliderentemodtagere samt af personer, der er fyldt 65 år. Herved finder der en tilpasning sted af såvel maksimalindkomstbeløbet som af nedslagsbeløbet.

§ 4 bestemmer, at bistanstillæg og plejetillæg i henhold til folkeforsikringsloven skal opfattes som skattefri indkomst.

Den mest betydningsfulde ændring findes i lovforslagets § 5, idet reglerne for beskatning af hjemmeværende børn her ændres således, at alle hjemmeværende børn, uanset om de arbejder i familieoverhovedets erhvervsvirksomhed, ansættes til selvstændig beskatning, når de ved skatteårets begyndelse er fyldt 16 år. Denne bestemmelse vil lette ligningsarbejdet, idet reglerne herved forenkles og adskillige tvivlstilfælde elimineres.

Jeg ser i folketingsudvalgets betænkning, at også andre spørgsmål har været til overvejelse i det andet høje ting, således det skattefri forsikringsbeløb samt afskrivningsreglerne for inventar, bygninger og varelagre. I denne forbindelse vil jeg gerne pege på, at opgørelsen af varelagre burde ind i mere faste rammer, ikke mindst i en tid som denne, hvor der både skal udredes ekstraordinære skatter og bunden opsparing. De nugældende regler er så elastiske, at en forretningsmand med loven i hånden faktisk kan frigøre sig for skat et enkelt år alene i kraft af lageropgørelsen. Jeg kender tilfælde, hvor forretningsdrivende med store efterbetalingsager har opskrevet deres varelager ganske betydeligt netop det år, de pågældende var skattefri som følge af efterbetalingen; derved blev brodden taget af efterbeskatningen, idet de således opskrevne varelagre de følgende år kan anvendes til at nedsætte den skattepligtige indkomst.

Reglerne for den ekstraordinære afskrivning, der er blevet til under andre økonomiske og skattemæssige forhold, bør sikkert også tages op til overvejelse i den kommende tid. Den ekstraordinære afskrivning af landbrugsinventar tilsigter vel at fremme landbrugets mekanisering. Det er dog et spørgsmål, om den bør opretholdes i den nuværende form, hvor f. eks. en traktor gennem ekstraordinær og ordinær afskrivning faktisk kan afskrives skattefrit i løbet af et par år. Noget tilsvarende gælder forøvrigt på andre områder. En så stærk afskrivning flytter jo en del af skattebyrden over på andre mennesker, og det ville sikkert være ønskeligt, om vi kunne drøfte disse spørgsmål lidt nærmere i et udvalg.